

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Epitome In Qvatvor Lib. Sententiarvm M. Petri Lombardi

Spina, Claudius de

Parisiis, 1551

20. de possibilitate alterius modi redemptionis, & de congruitate modi
accepti.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38840

conciliati enim sumus Deo (vt ait Apost.) per mortē Christi. quod sic nō intelligēdum est quasi nos ei sic reconciliauerit Christus, vt inciperet amare quos oderat: sicut reconciliatur inimicus inimico, vt deinde sint amici, qui antē se oderant: sed iam nos diligenti Deo reconciliati sumus, &c. Sed cum peccata delet non solus Filius, sed & Pater & Spiritus sanctus, quorum deletio est ad Deū nostrā reconciliatio, quare solus Filius dicitur mediator? Nam de Patre legitur quod reconciliauit sibi mundum: ait enim Apost. I. COR. 5 Deus enim erat in Christo mundum sibi reconcilians: quum ergo reconciliet, cur non dicitur mediator? Quia nec medius est inter Deum & homines: nec in se habuit illa sacramenta, quorum fide & imitatione iustificamur, id est reconciliamur Deo. Reconciliauit ergo tota Trinit. virtutis vsu, scil. dum peccata delet, sed Filius solus impletione obedientiæ. Vnde & mediator dicitur sec. humanitatem: non enim sec. diuinitatē mediator est inter Deum & Deum, quia tantū vnus est Deus: sed inter Deum & hominem, quasi inter duo extrema.

*Corolairū.
Mediator
est inquan-
tū homo.*

DE POSSIBILITATE AL-
terius modi redemptionis, & de
congruitate mo-
di accepti.

I N T E R. L I B. 192
D I S T I N C T. Vigesima
C A P. Primum.

Alius fuit Deo possibilis modus redimendi genus humanum, quam per passionem Filij.

DEi enim potentiae cuncta subiacerent, sed sanandae nostrae miseriae dicimus conuenientioremodum nullum fuisse alium, nec esse oportuisse. Quid enim mentes nostras tantum erigit, & ab immortalitatis desperatione liberat, quam quod tantum nos fecit Deus, ut Dei Filius immutabiliter bonus, in se manens quod erat, & a nobis accipiens quod non erat, dignatus nostrum inire consortium, mala nostra moriendo perferret? Est & alia ratio, quia sic iusticia superatur diabolus, & non potentia. Nam quadam Dei iusticia in potestate diaboli traditum est genus humanum, peccato primi hominis in omnes originaliter transeunte, & illius debito omnes obligante, &c. Ideoque placuit Deo, ut non poena, sed iusticia vincens, hominem erueret, in quo eum homo imitari disceret.

C A P. Secundum. *Per passionem Christi se in hostiam redemptionis obtulit.*

207. b.

Christus sacerdos, idemque & hostia, precium est nostræ reconciliationis, qui se Deo Trinitati obtulit pro omnibus quantum ad precij sufficientiam: sed pro electis tantum, quantum ad efficaciam, quia prædestinatis tantum salutem effecit.

CAP. Tertium. Passio Christi est opus Dei & Iudeorum.

*

Traditus enim legitur Christus à se, à patre, à Iuda, & à Iudeis: sed quatenus à se & à patre, bonum opus erat, quia bona Patris & Filij voluntas: quatenus autem à Iuda & Iudeis, malum fuit opus, quia mala fuit eorum intentio, &c.

DE IIS QUAE AD MORTEM Christi pertinent.

DISTINCT. Vigesima prima
CAP. Primum.

228. b. p. 7.

In Christi morte diuinitas non fuit à carne & anima separata.

obvultus

1. Vg. Verbū ex quo suscepit hominē, id est carnē & animam, nunquā deposuit animam, vt esset anima à verbo separata: sed caro posuit animam quando expiravit, qua redeunte resurrexit. Mors ergo ad tempus carnem & animam separavit, sed neutrum à verbo Dei. ^{ad op- ta. cd. 14.} ^{Lu. 22} Ambr. tractans illud, Deus meus, vt quid me dereliquisti? ait:

li. 6. beati Filij.

Leu. 16. Esa.